

Therese vågade!
Mycket var
läskigt men nu
är kyrkan och
tron stabila ben.
PORTRÄTT s 8–10

”Känn kroppen
hoppa, gunga,
sjunga” – baby-
sången fyllde
snabbt sin nisch.
s 4–5

En huspsalm...
Gustav vittnar
om syskonskap
i tron och allas
helighet.
JAG & GUD s 12

Eva-Karin är en livs-
resenär med många
erfarenheter i bagaget.
Nu är hon kyrkoherde i
Brännkyrka församling.
s 3

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling

Svenska kyrkan • mars 2020

FOTO: HÅKAN FLANK

**FÖRSAMLINGSLÄGER
2020**

s 4

Ekumenisk bibeldag
i Vårfrukyrkan! s 10

Grubbelklubben – vad är det?

s 6–7

Här sitter vi och hör ihop!

Jag tycker om caféer. Jag sätter mig gärna på en bänk på Centralstationen. Till och med i bilkön kan jag trivas. För plötsligt händer det, djupt ner i magen känner jag – här sitter vi och hör ihop! Jag vet ingenting om de andra runt caféborden, inte heller om dem som snabbt passerar på väg bort eller på väg hem och jag ser bara nackar i bilen framför mig. Ingenting mer vet jag utom att vi är människor.

Och det är det som känns längst ner i magen – eller är det i hjärtat – vi är människor tillsammans och det är stort så det hisnar. Och det vackraste av allt. En tillhörighet, utan ord eller överenskommelser, just då och just där.

Vi får så lätt för oss att vi klarar oss själva. Vi lever i en sådan tid och en sådan del av världen. Men det är inte bara spädbarn som är beroende av att möta en annan människas blick, få omsorg och skydd. Det är livsnödvändigt livet igenom. Fast det verkar vara en kunskap som glöms bort i takt med tidens gång. Även om minnet brukar komma tillbaka när krafterna minskar. Riktigt viktiga ting syns bäst i bristen. När livet gör halt, när vägskalet är för många eller möjligheterna starkt begränsade, det är då vi ser som klarast.

Att höra samman med andra människor ska samtidigt inte idealiseras. Det är det svåraste av allt och vår största utmaning. Vi är obegripliga för varandra. Vi missförstår. Vi vågar inte lita på den andres avsikter. Och vi längtar ihjäl oss. Efter att bli sedda och förstådda. Undrar hur mycket av dagens vakna timmar, för att inte tala om nätternas, som går åt att grubbla över de relationer vi har eller de vi saknar. Ensamhet ser ut på många sätt. Och visst är den ensamhet vi själva valt en

gåva och lisa för själen. Men den ofrivilliga hotar våra liv och vår existens.

Det gäller bara att inte gå vilse i längtan efter samhörighet. Gemenskaper kan begränsa. Tankar, beteenden och värderingar styras. Det går att tappa bort sig själv tillsammans med andra. För lora integritet och självkänsla. Som om livsluften minskar och det blir svårare att andas. Då är det fara å färde och inte sällan behöver man hjälp att komma därifrån och ut.

Mitt liv har gett mig ganska väl utvecklade känselspröt för vad som är livsbefrämjande gemenskap och vad som inte är det. Det livsbefrämjande visar sig nästan alltid i olikheter. Ju mindre likformighet desto bättre. Och till det uppriktighet. Inte den slags uppriktighet som sätter mig själv och mina behov framför andras. Men den uppriktighet som gör att jag inte behöver låtsas. Där det som är sant får vara sant och det som gör ont får göra ont. En gemenskap som inte väjer för det svåra i tillvaron, som klarar av maktlöshet och samtidigt håller stadigt i hoppet.

Ibland är det precis det som jag finner i kyrkans gemenskap, ibland är det precis det motsatta. Jag bestämde mig i alla fall, för ganska länge sedan, att det var just det jag ville göra – bidra till människovänliga sammanhang. Tillhörighet som är nära och varm och samtidigt öppen och med massor av livsluft. Och då händer det ibland, också i kyrkbänken eller vid kyrksoppan – insikten om att här sitter vi och hör ihop! Då blir jag glad så det sjunger i mig och ensamheten innanför hjärtat minskar.

Eva-Karin Fackel Sandor

Fira gudstjänst!

Gudstjänsten är kärnan i församlingens liv. Ibland är vi många, ibland är vi få. Vi vill gärna vara många, så att psalmsången nästan lyfter kyrktaket.

Har du aldrig varit med förut? Testa gärna i så fall!

Kommer du nästan varje söndag? Då ses vi snart igen! På söndagar firar vi mässa klockan 11 i båda våra kyrkor. Kyrkkaffe efteråt.

Andra gudstjänster är morgonmässa 8.30 på tisdagar i Brännkyrka kyrka, och kvällsmässa i Vårfrukyrkan onsdagar klockan 18.

Välkommen!

OM Eva-Karin

ÅLDER: 55 år.

FAMILJ: Två döttrar, en man, föräldrar, syskon och storfamilj.

BOR: Täby kyrkby.

LÄSER HELST: Böcker om kvinnor, Kristina Sandbergs böcker om Maj är favoriter.

FAVORITPSALM: Blott en dag, den är full av livsvisdom och en övning i tillit.

ÄLSKLINGSRÄTT: Tycker om mycket men goda dumplings är mums.

ETT FRITIDSINTRESSE: Springer och gräver gärna potatisland.

FÖREBILD: Mina döttrar. De är modiga, kloka och fulla av omsorg.

TIPS!

En alldeles egen helg – prova retreat

Tänk att få bara vara, utan krav, och omslutas av stillheten. Välkommen till en helg i ignatiansk anda, i tystnad, bön och eftertanke på natursköna Marielunds stiftsgård på Ekerö.

1–3 maj, fredag eftermiddag till söndag

15.00. Transport med lokaltrafik eller egen bil. Avgift 1 250 kronor. I avgiften ingår mat och boende i enkelrum.

OBS! Vänder sig till församlingsmedlemmar i första hand, i mån av plats övriga intresserade.

MER INFO OCH ANMÄLAN:

Pia Palmin, 08-447 11 04

pia.palmin@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö
telefon 08-447 11 00 vx

växeln är öppen må–fr 9.00–17.00.

e-post: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

BESÖKSADRESSER

Brännkyrka kyrka och församlingsexpedition
Götalandsv. 189–191, Älvsjö

besökstid må–fr 9.00–11.30, 12.30–15.00

Vårfrukyrkan med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen C.

För kontaktuppgifter till alla medarbetare se www.brannkyrka.org

VI FINNS PÅ

facebook

Instagram

twitter

BRÄNNKYRKABLADET utges av Brännkyrka församling Svenska kyrkan fyra gånger per år. Redaktör: Kari Malmström.

Ansvarig utgivare: Eva-Karin Fackel Sandor.

Tryck: Printografen, Halmstad.

Distribution: Postnord.

Miljömärkt tryck, ic nr 3041 0146

Det var kanske någon som ville mig något

Direkt efter julhelgerna kom Eva-Karin Fackel Sandor till Brännkyrka församling som tillförordnad kyrkoherde under 2020. Hon klev in i arbetet med tillförsikt och ett öppet sinnelag, och ser på uppgiften som ett förtroende. Hon är glad över det varma mottagandet, och efter drygt två månader är hon definitivt en del av församlingen. Kom till sopplunchen i Fruängen på onsdagarna – hon är nästan alltid där!

Den erfarenhet jag har kan förhoppningsvis komma till nytta i ett för mig nytt sammanhang, säger Eva-Karin Fackel Sandor.

Hon kommer närmast från Nacka församling, där hon varit distriktsledare i Älta kyrka de senaste tio åren. Hon trivdes där, och hade ingen egen plan på att gå vidare, men fick i oktober 2019 en fråga om att komma hit till Brännkyrka församling. För här behövde vi en kyrkoherde!

– Det var en oväntad fråga, säger Eva-Karin. Men jag vet sedan tidigare att när något oväntat sker så är det något (kanske någon?) som vill mig något.

Livet har lärt henne att ibland måste man ta nya steg även om de kan vara svåra.

– För mig är det fint att se kyrkan som en storfamilj. Den finns på alla möjliga ställen men är ändå samma. Igenkänning och samhörighet vart man än kommer.

Det är fint att få känna mig tillhörig här!

Svenska kyrkan är numera och absolut Eva-Karins kyrka, det är den hon vill verka i och för. Som många andra har hon haft en kringelikrokig väg hit. I hennes fall handlade det inte om att växa upp i en sekulär miljö, utan snarare tvärt om. Eva-Karin är pastorsbarn, hennes pappa är baptistpastor. Svenska Baptistsamfundet var ett av de tre samfund som idag är Ekumeniakyrkan.

Pastorerna flyttar med uppdragen från ort till ort. Eva-Karin är född i Karlskrona, den tidiga uppväxten var i Örebro. Där fanns en stark kristen kulturgemenskap, beskriver hon, kyrkan var som en varm öppen famn. När hon var elva flyttade pastorn med familj till Piteå. Det var inte lika roligt för Eva-Karin.

– Det var förfärligt, skrattar hon. Jag hade svårt att komma in i någon gemenskap, men så småningom hittade jag mitt gäng – det blev bra...

I sena tonåren kände Eva-Karin att hennes kyrka blev för trång, för mycket "sopades under mattan" – hon fick för lite syre.

– Jag slutade med allt kyrkligt, och det räddade nog min tro, säger hon. I tio år var det faktiskt bara Gud och jag.

Hur reagerade hennes familj? När hon bara tog avstånd?

– Familjen förstod, säger hon. De blev kanske lite oroliga, men jag har alltid känt starkt stöd från dem.

Hon pluggade till arbetsterapeut, jobbade sedan inom psykiatri. Var faktiskt inte kyrklig ett enda dugg. 1990 flyttade hon till Stockholm. Och något eller någon började kalla henne.

– Jag brukar känna av att det är dags att komma vidare, säger hon. Nu kände jag att jag måste göra något åt "tro-skavet".

Hon sökte och kom in på Betelseminariet, som då var Svenska Baptistsamfundets teologiska seminarium. 1995 ordinerades hon till pastor.

Hon jobbade sedan i 14 år som pastor i flera Stockholmsförsamlingar, kopplade till Brommadialogen. Det var ett projekt inom Baptistsamfundet, grundat av Harry Månsus i början av 90-talet. Här

låg fokus på dialog och sökande efter befriande andlighet, i tydlig ekumenisk anda. Eva-Karin var bland annat med och startade Sinnesrogudstjänsterna.

Sista åren som baptistpastor var hon verksam i Nacka baptistförsamling, som hade (och har) en livlig samverkan med Svenska kyrkan i Nacka.

– Jag kände att jag ville ut i ett ännu öppnare sammanhang, säger hon.

Och detta ännu öppnare är alltså Svenska kyrkan. Efter kontakt med dåvarande biskop Caroline Krook och därtill en kompletterande kurs prästvigdes Eva-Karin 2009.

Hon har haft fantastiska år i Älta kyrka och längtade alltså inte därifrån. Men livet gör ju sina krusprång. När Eva-Karin fick frågan om att komma till Brännkyrka församling hade döttrarna just flyttat hemifrån och maken börjat veckopendla. Här fanns helt enkelt ett förändringsfönster.

– Som sagt, det var en oväntad fråga. Underlig, och i ett underligt läge i livet. Det tog ett bra tag att fundera, men jag valde att säga ja.

Hon sökte och beviljades tjänstledigt från Nacka.

Eva-Karin beskriver sig som uthållig och seg, hon jobbar på lång sikt.

– Det här uppdraget ska ju inte passa mig alls! Vara kyrkoherde här bara ett år!

Hon skrattar. Och förklarar att det var ju nu som möjligheten råkade öppna sig. Hon får prova på att vara kyrkoherde. Nu tar hon reda på om hon kan vara kyrkoherde på ett sätt som hon vill vara.

– I djupet av mig vet jag att jag behöver ett sammanhang och en tillhörighet, säger hon. Jag kan koppla det till de där åren när det var bara Gud och jag... Det är sant, att det bara är vi, det är där tron börjar och slutar – men tro är också relation, och då måste det med nödvändighet också vara relation med andra människor.

Alltså församling, församlingsbygge – och kanske också att bära en herdestav.

Kari Malmström

FOTO: HAKAN FLANK

Rytm, rim, ramsor och toner. Tempo, lek och glädje.

– Här har de viktigaste deltagarna specifika behov – för de kan inte alltid vänta! Och det är helt okej. Blir man trött i armarna av att bära sitt barn är det också helt okej. Vi är här för att du ska sjunga med ditt barn och för ditt barn. Allt är okej. Så inleder musikpedagogen Anton församlingens första babysång.

FOTO: HÅKAN FLANK

Här är alla sinnen med

Succé kan man nog kalla det. Babysång är alltså nytt i Brännkyrka församling och gruppen fylldes snabbt till sista plats. Idén är enkel. Sjung för och med ditt barn och få på köpet en gemenskap med andra föräldrar. Sången inleder, sedan fika.

Här i första startfältet samlar babysången nästan bara mammor, och det är nog ganska naturligt. Den övre barnåldersgränsen är åtta månader, och finns amning att ta hänsyn till är det vanligt att mammor är föräldralediga först.

Anton har en spännande korg med sig. Där finns många roliga djur. Till exempel en snigel.

– Kan ni någon sång om snigel?

Och alla sjunger: Lilla snigel, akta dig...

Sedan blir det – Magpip! Hakpip! Och Näspip!

Och så buss på ett träningspass, i alla fall för mammorna. Upp och dansa

med barnet intill. ”Känn kroppen hoppa, gunga, sjunga, känn hoppet hoppa i din kropp”. Det uppstår en total känsla av lekfullhet i rummet.

Därpå en smäktande vals med slutorden ”Min lilla fina baby, jag älskar dig”.

Sångerna är humoristiska, med mycket rytm och roliga ord.

Gurka är ett kul instrument som kan leverera en hel del spännande ljud, tamburin likaså. Även små människor blir fängslade, fleras ögon följer Anton.

– Lite senare på terminen kanske vissa fått motoriken att slå på en trumma, då kan vi plocka fram lite fler instrument, säger han.

Vips så är det ”morsning och goodbye, slut på vårt partaj – men, snart så träffas vi igen!”. Snabbt utbryter småprat och fniss, ljudnivån stiger. Mammorna utbyter erfarenheter och tips, kopplar av och har kort sagt – mysigt.

Både sången och fikat är uppskattat.

– Man får kontakt med sitt eget barn och med andra, säger Madeleine som är här med Sebastian.

Emma är här med Signe.

– Man behöver som mamma prata med andra mammor, säger hon.

– Det är bra att det är en grupp som följs åt, det blir en trygghet, säger Jordanos som är här med Noam.

Just den här gruppen träffas en gång i veckan fram till mitten av maj. Till hösten är nya deltagare välkomna! Och den som ”vuxit ur” babysången är välkommen till församlingens öppna förskola. Sångstund utlovas även där.

Kari Malmström

VARA MED?

I höst startar en ny grupp. Anmälan på brannkyrka.org öppnar i augusti. Ingen avgift, antalet platser är begränsat.

KONTAKT
anton.dahlgren@svenskakyrkan.se

Stå på modets sida!

Varje år driver Svenska kyrkan en särskild insamlingskampanj under fastetiden, alltså tiden mellan fettisdagen och påsken. Vi tar upp guds-tjänstkollekter, ordnar loppisar, skramlar bössor (och har swish!). Mottagare är Act Svenska kyrkan, Svenska kyrkans bistånds- och självhjälpsorganisation, med rötter i Lutherhjälpen och Svenska kyrkans mission. Nu pågår fasteaktionen och alla bidrag är välkomna!

Act Svenska kyrkan arbetar globalt och gör det till stor del i form av projekt. Här i Brännkyrka församling valde vi för flera år sedan att fokusera på utvalda projekt i våra kollektivdandjen. Mentormammor i Sydafrika är kollekt-ändamål på dopgudstjänster, till exempel. Och ko-kalv-projektet i Tanzania är det du bidrar till när du lämnar kollekt efter en konsert/musikgudstjänst.

Nu i fastetider samlar vi gemensamt till alla projekt som Act driver. **KM**

VI LEVER
ALLA UNDER
SAMMA
HIMMEL
MEN VERK-
LIGHETEN
SER OLIKA UT.

Tillsammans kan
vi göra skillnad!

Ko-kalvprojektet är ett bra exempel på hur Svenska kyrkan arbetar internationellt. En ledstjärna är hjälp till självhjälp. Det som kan se ut som ganska små steg framåt kan öppna vägen för nästa generations rejäla kliv in i framtiden. Inger Swahn är församlingens Act-ombud. För några år sedan fick hon tillsammans med andra ombud inom Svenska kyrkan möjlighet att besöka Tanzania och på plats se vilken skillnad en kossa kan göra. Hon brinner för att enkelt förklara hur effektivt det fungerar!

KLAR KO-EFFEKT

Tycker du att det är en mänsklig rättighet att ha rent vatten, mat på bordet, kunna tända en lampa när mörkret faller och kunna laga din mat på en spis inomhus? Om du svarar ja på dessa frågor så förstår du varför ko-kalv-projektet är så viktigt.

I Tanzania, strax söder om ekvatorn, är fattigdomen stor. Bakgrunden till ko- kalvprojektet är att många familjer, framför allt på landsbygden, normalt sett inte har tillräckligt med mat. Det beror på att flertalet saknar arbete och därmed inkomst. Men detta går att förändra! Med en ko.

KO- KALVPROJEKTET I KORTHET:

- Familjen får låna en dräktig kva.
- Familjen får en grundläggande undervisning i två veckor och också utbildningsmaterial. Det är kvinnan som får ansvaret.
- Familjen måste bygga en liten inhägnad, ett skjul, åt kon.
- De får lära sig hur man driver ett hållbart och ekologiskt jordbruk
- Kons avföring blir gödsel och metangas.
- Gödsel ger möjlighet att utöka odlingarna av olika grönsaker.
- Metangasen används till en enkel gasspis och även till lampor drivna med gas.
- Mjölken från kon räcker både till den egna familjen och till försäljning (10–16 liter/dag).

- Grönsaker och mjölk kan säljas på marknaden och ger alltså en inkomst.
- Mjölken kan förädlas till andra mejeriprodukter.

Resultatet är att:

- Familjen har mat på bordet.
- Hälsan blir bättre.
- Barnen kan läsa läxor efter mörkrets inbrott.
- Man kan laga mat inomhus över en gaslåga.
- Inkomst att köpa andra varor för.

Motprestationen är att lämna ifrån sig två kalvar som kan ges till andra behövande familjer. Sedan är kon en familjemedlem!

Projektet innebär dessutom att familjerna får utbildning i frågor som jämställdhet och rättvisa mellan könen, våld inom familjen, entreprenörskap, ekonomi, och förtryck orsakat av kulturell praxis.

Inom projektet har man också med Svenska kyrkans hjälp kunnat bygga ett mejeri. Det drivs som ett kooperativ av kvinnor i byn. Första syftet var att förse de cirka 2 000 skolbarnen i området med mjölk. Det visade sig att barnen, som fick 2,5 deciliter mjölk två gånger i veckan, inte blev sjuka lika ofta. Fantastiskt!

Här tillverkas nu smör, färskost, ost och yoghurt som sedan säljs på marknaden. Fantastiskt!

Inger Swahn

ACT-OMBUD, VOLONTÄR, FÖRTROENDEVALD

Dax igen för församlingsläger!

De senaste åren har lägret varit fullt till sista plats. Vi har mötts i ny miljö, fördjupat den gemenskap vi har här hemma – och fått med oss minnen för livet! I år åker vi till Stjärnholms stiftsgård utanför Nyköping. Bussresan blir kortare, och antalet övernattningar bara två. Vi hoppas att många vill följa med!

Lägret bjuder på en helg i härlig natur med möjlighet till både gemenskap och avskildhet, vila och aktivitet. Här rymms allt från stilla morgnar med fågelkvitter till sena samtal i soffhörnan.

Vi möts i gemensamma måltider, olika aktiviteter där liten som stor får plats, andakter, psalmsångsstunder, korvgrillning, brännboll, lek – bland mycket annat.

KM

FÖRSAMLINGSLÄGER 2020

För församlingsmedlemmar i alla åldrar!

När? 5 juni–7 juni (avfärd fredag eftermiddag, hemkomst söndag kväll).

Var? Stjärnholms stiftsgård utanför Nyköping.

Åka dit? Gemensam transport med buss från och till Vårfrukyrkan i Fruängen.

Avgift? 300 kronor per person över 18 år.

Önskas enkelrum är avgiften 500 kronor.

Anmälan?

www.brannkyrka.org/forsamlingslager

OBS! Vi tar bara emot digitala anmälningar.

Anmälan till församlingslägret öppnar 18 mars. Du anmäler dig i ett formulär på församlingens hemsida. Om du inte kan göra det på egen hand är du välkommen till Kyrktorget i Vårfrukyrkan onsdagarna 18 mars och 1 april mellan 10.30 och 15.00, då personal finns på plats för att hjälpa dig att fylla i formuläret. Eftersom församlingslägret är populärt finns det risk för kö. På vår hemsida framgår köordningsreglerna.

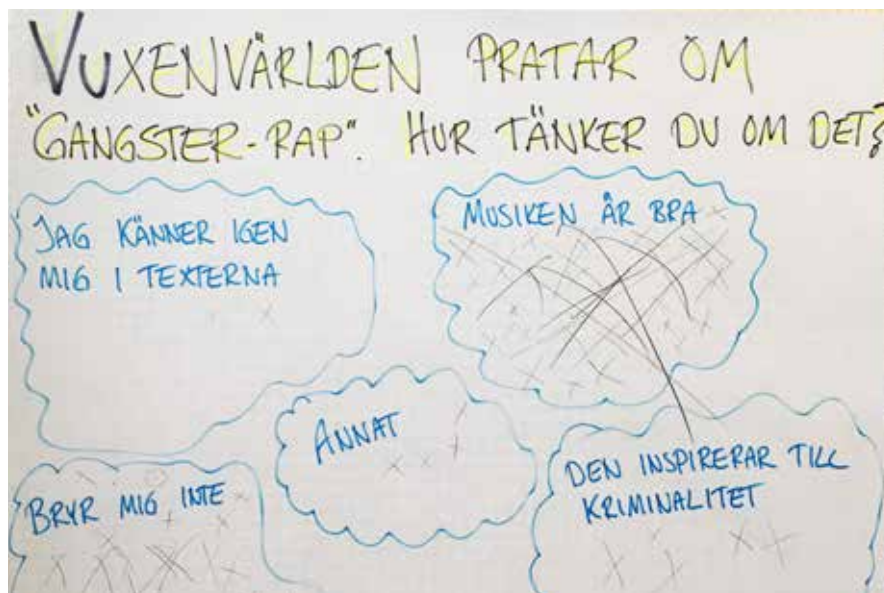
**Sista anmälningsdag:
14 APRIL**

En mötesarena

FOTO: HÅKAN FLANK

I Johan Skytteskolans ljusgård grubblas det. Tania och Lovisa är pedagoger från Brännkyrka församling. Varje vecka kommer de med en ny fråga.

Vokalensemblen söker flera näktergalar!

Brännkyrka Vokalensemble är en kvalificerad damkör med plats för åtta sångare. Repertoaren fokuserar på medeltid, renässans och barock – och nyskrivet! Under 2019 har ensemblen bland annat framfört det nyskrivna oratoriet "Årstafurun" och genomfört en turné i Edinburgh. Just nu söker ensemblen altar och so-

praner, kontakta körledare Robin Spurrier för provsjungning. God notläsningsförmåga krävs. Kör-/solistvana är ett plus! Övning varannan torsdagskväll. Att vara med i Brännkyrka Vokalensemble är gratis.

KONTAKT:

Robin Spurrier, 0708-712 879

robin.spurrier@svenskakyrkan.se

FOTO: PIXABAY

Allt om påskens gudstjänster hittar du på brannkyrka.org

för tankar och känslor

Var kan vi prata om det som är svårt? Om det som är sprudlade kul? Det som är galet elakt och orättvist? Var finns utrymmet för funderingar? För ledsenhet, panik och frustration? Problem och åsikter? Det finns en plats där det går att mötas. Grubbelklubben. Det enda man behöver göra är att sätta ett kryss. Eller låta bli. Gemenskapen är en bonus.

Det är lunchrast på Johan Skytteskolan i Älvsjö. Brännkyrkabladet har följt med Grubbelklubben ut på skolan idag. Med sig har man veckans fråga.

Tanken med Grubbelklubben är att ge högstadiungdomar en möjlighet att villkorslöst få prata med vuxna om viktiga saker.

Ett stort papper rullas ut och här står frågan: "Vad tror du att ungdomar blir mest stressade av?" Svartalternativen är: skolan, gruppträff, krav från familjen, fritidsaktiviteter och "annat".

– Man får kryssa i en ruta. Vi har alltid blyertspennor, säger Lovisa Oscarson, pedagog i Brännkyrka församling.

Blyertspennorna betyder något.

– Ungdomarna ska veta att de ska kunna ändra sig, eller ta bort, förklarar hon. Svaren ska inte vara för evigt. De är här och nu. Och vi värderar aldrig, ifrågasätter aldrig någons svar.

Här på Johan Skytte håller Grubbelklubben till i det stora uppehållsrummets cafeteria. Philippe är fritidsledare på skolan och gillar församlingens närvaro.

– Det är självklart bra att de kommer! Ungdomarna uppskattar frågorna och det är ju ett bevis för att det är bra, säger han.

Idén till Grubbelklubben kommer inte från Brännkyrka församling, utan från andra, som sedan över tio år har grubblat med ungdomar ute på fältet. Metoden, om man nu vill kalla det en metod, har spritt sig vidare inom Svenska kyrkan. Här i Brännkyrka började vi för några år sedan.

I dagsläget är församlingen regelbundet ute på Fruängsskolan och Johan Skytteskolan. Ungefär en gång i veckan under lunchrasten parkerar Grubbelklubben i ett allmänt elevutrymme.

– Vi vill visa att kyrkan finns i samhället, nära dig, säger Lovisa. Skolan och församlingen kan hjälpa och stötta varandra, ta ett gemensamt och kollektivt ansvar för våra ungdomar. Vi finns som resurs, visar vad kyrkan kan erbjuda.

– Och vi lär känna skolpersonalen, vilket är bra, fortsätter hon. Det kan till exempel leda till att skulle det uppstå kris och panik på skolan, så är steget kort till att ringa Brännkyrka församling och be om hjälp.

Framför allt etableras en vardagsrelation. Brännkyrka församling kommer.

Och man har kontakt innan, är det till exempel idrottsdag på skolan så ställer

Grubbelklubben in. Likaså vid nationella prov. Men annars står vi här och vecklar varje gång ut en ny fråga.

För ett par år sedan uppstod en liten, något oplanerad, konfirmationsgrupp ur Grubbelklubben. Några elever som inte trivdes i stora grupper men ändå ville konfirmeras mer eller mindre övertalade församlingen att fixa en liten grupp åt dem. Så skedde.

Brännkyrka församling gläds åt samarbetet med skolorna och vill gärna fördjupa det. Grubbelklubben har satt sig och ger mersmak.

– I början var det lite trevande, berättar Lovisa. Det tar ju tid att bygga relationer. Nu är det ofta så att ungdomarna kommer fram direkt och undrar: Vad är det för fråga idag?

Kari Malmström

NÅGRA ELEV-RÖSTER:

"Jättekul! Man får prata med er och det är kul att svara på frågor."

Elin årskurs 8 Fruängsskolan

"Det är kul, jag kan prata med er och kyrkan visar att den finns."

Pontus årskurs 9 Johan Skytteskolan

"Det är roligt, jag tycker bara det är roligt."

Love årskurs 8 Fruängsskolan

TIPS!

Skärtorsdagsmiddag i Vårfrukyrkan

Jesus och hans lärjungar samlas för att fira pesach, den judiska påsken. Under den måltiden instiftar Jesus det vi känner igen som nattvarden. Hur gjorde Jesus och vad betyder det idag?

Välkommen att fira skärtorsdag i Vårfrukyrkan i Fruängen. Vi firar med dubbel måltid, först i Mariasalen för kroppens skull och senare i kyrkan med nattvardsgudstjänst för själens skull!

På skärtorsdagen den 9 april 17.00 bjuder vi på egenlagad lammstek och chokladdessert. Vi berättar om den första nattvarden och påskfirandet. Gudstjänst i kyrkan 18.30.

Obligatorisk bindande anmälan till måltiden!

ANMÄLAN: nicklas.fredlund@svenskakyrkan.se • 08-447 11 94

Therese i Vårfrukyrkan med sina utställda tavlor. Det var en seger för henne att våga.

Kim.

KATTFOTON: THERESE FORSLUND

Noppe.

Målandet är min terapi

I november–december 2019 ställde Therese Forslund ut sina tavlor i akryl i Vårfrukyrkan. Responsen blev stor, många gillade det hon skapat. Hon kan bara säga "wow!" – att det blev möjligt och att hon vågade. Det är inte så lätt att våga när man känner sig skör, men tuffheten vinner mark när modet växer. Therese är inne i en helandeprocess, och i den har målandet en viktig del – och det har kyrkan i Fruängen också. Någonstans hänger de kanske ihop?

Väggarna är fyllda av akrylmålningar. Färger och mönster och mångfald. Vi är i en lägenhet i Fruängen och här bor 38-åriga Therese sedan 2010. Här bor också två katter. Kim är lite reserverad medan Noppe genast söker kontakt. Snart spinner de ikapp och den tillfälliga gästen är accepterad.

Therese "ärvde" katterna av sin pappa, som dog 2016. Hennes sorg efter pappan blev ingången till Brännkyrka församling.

– Det var en dag jag gick från centrum, stannade till och tittade på er anslagstavla, berättar hon. Såg ett anslag om sorgegrupp och mailade prästen som var kontaktperson.

Den prästen var Ann-Christine, som till i höstas jobbade här i församlingen. Det blev ingen sorgegrupp för Therese, utan enskilda samtal. Utifrån dem blev det väldigt mycket mer.

– Jag vågade gå på gudstjänster, började med Sinnesromässor. Det var läskigt. Får jag gå hit i mjukisbyxor? Tänk om Gud inte gillar det?

Det var verkligen så hon kände. Nu kan hon skratta åt det, men det är ett allvarigt skratt. Hon vet dessutom numera att hon delar känslan med väldigt många andra.

Therese använder ofta ordet läskigt och det står klart att ordet för henne

verkligen handlar om något att närma sig, som man är rädd för och osäker på, som kan vara hotfullt. Men hon har gång på gång vågat språnget, visat mod trots allt det läskiga.

Om en livshistoria kan liknas vid en ryggsäck, där upplevelser och erfarenheter packas ner och släpas runt, har Therese en ganska tung att bära.

Hennes barndom var helt enkelt inget vidare. Båda föräldrarna hade alkoholproblem och separerade tidigt. När hon var ett och ett halvt år blev det pappan som tog hand om henne och syskonen. De flyttade från Stockholm till Norrköping, där pappan bodde.

– Pappa utsatte oss för så mycket, konstaterar Therese. Men han blev nykter 1998. Jag har aldrig slutat älska honom. Det var så skönt när han blev nykter. Han började bry sig om oss. Pappa och jag kunde prata om allt han ångrade. Det blev 17 bra år. Jag fick vara liten, vara lite barn faktiskt...

Direkt efter studenten 2000 flyttade hon tillbaka till Stockholm. Här bodde fortfarande hennes mamma, men de hade inte någon särskilt nära relation.

– Mamma dog 2002, även hon hade hunnit bli nykter och dog helt i onödan av felmedicinering.

Det orsakade ingen livskris då, i Thereses liv. Hon var ung, målmedveten och hungrig på att hitta sin nisch i tillvaron. Hennes storebror jobbade i skivaffär, och via honom fick även hon jobb där.

(Skivaffär är en i princip död bransch idag, utom när det gäller kultbutiker. Dåförtiden såldes fortfarande CD-album och ibland till och med LP-album över disk.)

Sedan jobbade hon bokstavligt talat "skiten ur sig". Hann bli butikschef i skivbranschen, var sedan kontorsassistent på Stureplansgruppen från -02 till -08. I januari 2009 började hon som marknads- och ekonomiassistent på Operakällaren. Ett utpräglat mångsysslarjobb. Där lärde hon känna grafisk formgivning. Att till exempel på datorn designa menyer. Hon fick gå en kurs.

– Jag blev så förvånad! Jag tyckte ju om det här! Jag fick lära mig hur ögat ser. Jag har alltid tyckt om att rita, men får aldrig riktigt till det. Pennorna vill inte lyda min hand.

Grafisk formgivning och bilduttryck har klara beröringspunkter. Nu tio år senare ställer hon ju ut sina akrylmålningar – så här finns nog en röd tråd värd att följa.

Och så kom kraschen. I juni 2012 tog det bara slut.

– Jag sprang stenhårt in i väggen. Allt blev svart, berättar Therese.

Hela det förflutna kom ikapp henne. Kontrollen brast.

– Det jobbiga med mig är att jag alltid försökt prestera. Har presterat. Jag tror att det har med uppväxten att göra, jag har alltid tagit mycket ansvar. På jobbet tog jag på mig mer och mer och fick ingen avlastning. En dag packade jag mina saker och gick, kommer inte ens ihåg hur. Jag gissar att det är en kompott av allting som gjorde att det blev så här...

Therese har en kärv humor och en hel del självironi. Det märks att hon inte trivs med "nederlaget", att hon inte pallade längre. Men numera, med distans, tänker hon ändå annorlunda. Det var nödvändigt att det skulle hända, att hon inte orkade mer.

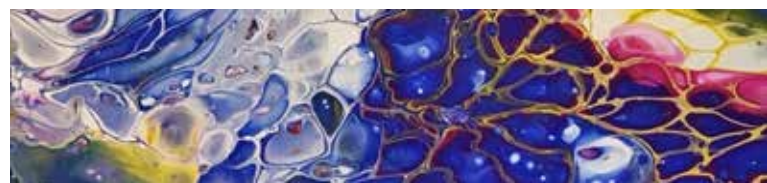
– Jag gick ner till vårdcentralen och hade turen att träffa en läkare som själv drabbats av utmattningsdepression. Jag fick även en terapeut, som förstod. Jag är faktiskt förvånad över all hjälp jag fått, säger hon.

Efter kraschen har Thereses liv handlat mycket om psykiskt mående. Behandlingar, terapi, att få och ta hjälp. När hon blev sjukskriven reste hon ofta till sin pappa i Norrköping. Och hon grät varje gång hon skulle tillbaka. När han dog var det självklart för henne att ge katterna ett hem, och så råkade hon ju halka in i kyrkan...

Prästen Ann-Christine här i Brännkyrka blev viktig.

– Hon har hjälpt mig, säger Therese enkelt. Inom vården är det inte så andligt. Jag kunde prata om pappa, var han är, att han väntar på mig...

Ann-Christine föreslog tyst retreat och Therese blev jätterädd. Men vågade testa.

– Det var något av det bästa jag gjort! Jag stängde av telefonen, det var skönt att vara tyst – att få vara tyst! – man behöver inte småprata vid måltiderna...

Hon har nu varit med flera gånger.

– Jag undrade länge: varför kan jag inte be? Varför kan jag inte prata med pappa? På en retreat lossnade det. Jag var nere vid vattnet, låg på bryggan och såg upp mot trädskronorna. Där fick jag upp en bild – trädskronorna formades som ett hjärta, och där i hjärtat fanns pappa. Då kunde jag be, och prata med honom, berättar Therese med både lättnad och glädje i rösten.

Och till hösten 2018

anmälde hon sig till katekumenatet här i församlingen. Det något krångliga ordet har rötter i grekiskan och urkyrkan. Idag i Svenska kyrkan står det för en strukturerad undervisning och vägledning för vuxna sökare. Ett slags vuxenkonfirmation. En grupp träffas en kväll varannan vecka i två terminer, och vägledarna är andra som gått före och gjort samma sak.

– Det var också en läskig upplevelse! Man skulle prata om tro och icke-tro, var man själv står och vad man själv söker. Det var skitläskigt att sätta ord på, säger Therese. Men det var skönt att gå dit. Det var en bra grupp. Vi delar med varandra och alla har olika ingångar och erfarenheter. Man kan aldrig veta vad en människa bär på bara genom att se på den!

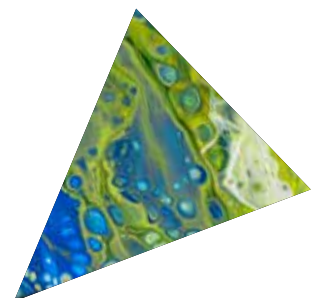
Hon berättar att en vägledare, Kenneth, sagt till henne att först verkade hon så skör, men nu är hon starkare. Hon har utvecklats, och det har hon även hört från andra som uppmärksammat det. Det gör henne både förvånad och glad.

Hur kom det sig att hon började måla? Det enkla och ärliga svaret är att hon inte vet. Något hände i december 2018. En impuls, och hon följde den.

– Jag upplevde att min kropp skrek efter att börja måla, säger hon. Jag tyckte att det var roligt och fastnade direkt.

Tekniken med akryl lärde hon sig från sociala medier på internet. Lite inköp av färg och andra attiraljer och hon var igång!

"Man kan aldrig veta vad en människa bär på bara genom att se på den!"

Den akrylteknik som Therese håller på med kallas fluid pouring (kan på svenska kallas flytande målningsteknik). Basingredienserna är akrylfärger, utflytningsmedel, silikonolja och vatten. Resultatet kan bli ganska olika, beroende på mängd av olika ingredienser, droppstorlek, hur länge man väntar på nästa steg, och så vidare. För att få fram de typiska "cellerna" bränner man av med en liten gasbrännare. Variationerna är oändliga; slumpen och konstnären jobbar hela tiden i team!

FOTO: THERESE FORSLUND

FOTO: THERESE FORSLUND

En målar-session. När lusten springer på då gör hon det. Therese målar vid soffbordet med skyddande lakan på soffan, bord och matta.

– Jag började på en plastbricka men insåg att det kommer ganska mycket färg överallt! En dröm är att kunna ha en egen ateljé, säger hon. Jag har en tendens att bli fylld av färg på hela kroppen och brukar skratta åt mig själv för att jag får så mycket färg på mig och sen tänker jag att det är så typiskt mig!

➔ – Akrylmålningen passar mig bra, jag tycker om abstraktion och färger, gärna hej vilt och galet. Jag drivs av passion och inspiration och det är så häftigt, en helt ny värld som jag för alltid vill stanna i, säger hon med energi.

Målningen är också hennes terapi. När man gått sönder tar det lång tid att bli hel. Therese har fortfarande mörka dagar med dåligt mående och vet att hon måste hushålla med krafterna.

Familjen är viktig för henne. Syskon och syskonbarn betyder mycket. I synnerhet storebrorsan.

– Han är jätteviktig för mig, säger hon varmt. Han har alltid funnits för mig.

Vad tycker hennes syskon om det här med kyrkan och tron? Therese förklarar att de är förvånade men ändå glada för hennes skull.

– I min familj har det inte varit någon som varit troende. ”Måste man höra

psalmer”, var en vanlig kommentar vid dop och bröllop, berättar hon. Och jag har en kompis som bara tokskrattar åt det här! Vadå, gå i kyrkan, läsa bibeln?

Men hennes nära människor unnar henne den här resan, även om de själva inte är med.

Och resan har gått vidare. Förra året var Therese för första gången med på församlingslägret. Det hade hon inte vågat tidigare.

– Nu kände jag mig trygg, säger hon. Och det var en så skön gemenskap! Supermysigt.

Hon har lärt känna många nya människor och upptäckt att kyrkan verkligen har låga trösklar, man får vara som man är, må som man mår, klä sig som man vill – och är ändå välkommen!

Kari Malmström

KATEKUMENAT

En vuxenväg till tro

Söker du ett sammanhang där du som vuxen kan samtala om och reflektera över livsfrågor? Vi vänder oss till dig som är nyfiken på eller söker en tro och som vill utforska andligheten i vår kyrka. Samtalen utgår från deltagarnas egna frågor och livserfarenheter.

Nu i vår finns ingen fast grupp, men flera intresserade. Ett par till behövs! En ny grupp planeras starta under hösten. En kväll varannan vecka i två terminer.

KONTAKT FÖR MER INFO:

**Tore Skytén, 08-447 11 03,
tore.skyten@svenskakyrkan.se**

FOTO: MAGNUS ARONSON

SAMTAL OM BIBELN

Vi samlas 18.30, direkt efter onsdagens kvällsmässa i Vårfrukyrkan (start 18.00), och samtalar om kommande söndags bibeltexter. Vi läser, reflekterar och låter Bibelns uråldriga texter bli levande här hos oss. Vi inleder med smörgås och kaffe/te och avslutar senast 20.00.

LILLA MARIASALEN FÖLJANDE ONSDAGAR:

11 mars, 22 april och 20 maj. Ingen föranmälan och inga förkunskaper är nödvändiga. Välkommen!

TIPS!

Välkommen till Vårfrukyrkan söndag 29 mars till en ekumenisk dag i samverkan mellan Älvsjökyrkan och Brännkyrka församling!

TEMA: ”Kan man älska Gud? – Kärleken till Gud i judisk-kristen tradition”

Dagen inleds klockan elva med gudstjänst, därefter enkel lunch. Sedan får vi lyssna till en föreläsning av domkyrkokaplanen i Storkyrkan, Ulf Lindgren. Han har särskilt intresserat sig för kontaktytor mellan kristen och judisk bibeltolkning. Resten av

dagen finns möjlighet att delta i olika workshops: Bibelmeditation, Miniföreläsning och samtal samt Godly Play. Ingen avgift, ingen anmälan.

För detaljerat program och medverkande, [se brannkyrka.org](http://se.brannkyrka.org)

Kan man älska Gud?

Gud är relation, Gud är kärlek. Gud älskar oss och vill oss väl. Vad betyder det? Vilken Gud möter vi i vardagens motstridigheter, i motgång och lycka, i Bibelns olika bilder, i våra egna föreställningar? Hur kan vi känna oss älskade, sedda, bekräftade av Gud och hur kan vi älska Gud tillbaka? Med utgångspunkt från Bibeln, olika sätt att läsa, lyssna och förstå – judiskt, kristet, i dåtid, i vår tid, med våra sinnen, med lekfullhet och fantasi – får vi utforska hur våra frågor om livet kan få svar i samtal om och med Gud.

Anne Magnusson

VOLONTÄR

FOTO: PIXABAY

De fem först öppnade rätta lösningarna belönas med en reseikon (se nedan).

A large, detailed crossword puzzle grid is displayed, featuring a background image of a brass bowl filled with green herbs. The grid contains various Swedish words and phrases, some of which are highlighted in green. Arrows indicate the starting points for the words. The background image shows a brass bowl filled with green herbs, possibly dill, on a wooden surface. The crossword puzzle is overlaid on this image, with some cells containing text and others being empty. The text is in Swedish and includes words like 'PERSON SOM UNDERVISAS INNAN DOP', 'KÄNNA ORO', 'FASADEN', 'MATT 5:14 NI ÅR LJUS', 'LÅTT ATT FASTNA VID BRUTEN', 'UPPSATS', 'PLOCKA UT EN AV FLERA', 'I VERKLIGA LIVET', 'FYLLO KISTAN', 'SEGER-TECKEN', 'GECKO', 'SES MED KIV', 'BOKSTAVS-DIAGNOS EN MÖRK TID', 'INGET ATT SPARA', 'BLOMMA', 'ELLIPTISK', 'MINSKA I STYRKA', 'MAMMA TILL ABEL', 'ÄR KRITISK', 'BOMULLS-FORMAT', 'ULL OCH VALE', 'SISTA DELEN AV RUTT', 'PERSON FRÅN BHUTAN', 'HAR SALONG', 'TYP AV LÖVD', 'REGIONAL ENHET', 'MÅLAR MED TUNN FÄRG', 'SVARTVIT FÄGEL', 'HAR HANDSKE', 'I NÄRTID', 'SLÅ PÅ', 'ANDE-MENING', 'HÄNG PÅ', 'BÖRS-KATA-STROF', 'BOTFÄRDIG RÖVARE SOM KORSFÄSTES MED JESUS', 'KÄMPAR MOT KATO', 'BROTTS- SLIG', 'FJÄDER-KRAGE', 'VÄDJA', 'SALTBE-HÄLLARE', 'SARGADE', 'SHARIF', 'VISAR VÄGEN', 'NATRIUM-KARBONAT', 'SKÅL', 'SVÅR PRÖVNING', 'AMNAR', 'MÖBEL', 'UDDE', 'ÅR ORMLIK', 'SKYLLDE BRAND PÅ DE KRISTNA', 'KONST-GENRE', 'BÖRDA', 'BRINGA I SAMSTÄM-MIGHET', 'GLÄDJE-RUS', 'GIFT MED KAL', 'ENTRÉ', 'KOMMER FRÅN HIMLEN', 'LÄGER LUSEN AV SES MED CETERA', 'ANTE MERIDIEM', 'JÄ I MADRID', 'RADIUM', 'FÖRSTA DAGEN I FASTETIDEN', 'PÅ VÄST-KUSTEN', 'INGET PROFFS', 'NAGLAR FAST MED BLICKEN'.

Denna gång är korsordsvinsten en behändig liten reseikon som du lätt faller ihop och tar med dig i fickan eller väskan. Med Jesus på ena sidan, och Maria och Jesusbarnet på andra sidan, kan du enkelt ta med dig något kärt på resan, eller ha stående hemma i fönstret eller på ett bord.

Skicka in senast 31 mars till: FRISVAR, Brännkyrka församling Svenska kyrkan, 20485625, 125 22 Älvsjö.

Tack till dig som är medlem i Svenska kyrkan! Du är viktig.

Din medlemsavgift gör det möjligt för oss att:

- Ge stöd och hjälp i enskilda samtal, familjerådgivning och grupper för sörjande.
- Bedriva uppsökande diakoni och ha närvaro ute i samhället.
- Bjuda in till kvalificerad och uppskattad kyrkomusik, utan entréavgift.
- Sköta om och hålla öppna två vackra och rofyllda kyrkorum.
- På öppna arenor bjuda in till gemenskap, samtal och fördjupning för alla åldrar.
- Högtidlighålla stora ögonblick i alla livets skeden. ... och mycket mer.

Vill du gå med i Svenska kyrkan är det enkelt. Gå in på vår hemsida brannkyrka.org – klicka på "Bli medlem" längst upp till höger och följ instruktionerna.

Brännkyrka-bladet delas ut till alla hushåll i församlingen, även dem som undanbett sig reklam. Detta för att vi inte ska missa någon som verkligen vill ha tidningen. Den delas alltså ut även till icke-medlemmar. Skulle du vara en av dem som inte är intresserad – bli inte arg på oss för att du ändå fått tidningen. Lägg den bara i pappersåtervinningen! Tack för visad förståelse.

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Tillsammans är vi syskon i Kristus

"Med Gud och hans vänskap, hans Ande och ord, samt bröders gemenskap kring nådens bord".

Gustav Frostebled

PRÄST

Så inleds psalm 59 i Den Svenska Psalmboken, med text av Olof Rosenius. Denna psalm var en viktig del av mina teologistudier. Jag läste större delen vid Uppsala universitet och bodde på studentboendet Norrbyhus tillsammans med runt 20 andra. Norrbyhus var från början på 1800-talet ett kristet studenthem, en plats för blivande präster i Svenska kyrkan att kunna bo vid. Självklart, fick jag lära mig, hade vi därför en huspsalm som vi sjöng på varje husråd och andra samlingar, och det var denna psalm, dock med en liten förändring.

Vi sjöng om syskons gemenskap, inte bara bröders. Vi var syskon, en salig blandning av bröder och systrar. Syskon i vår tro på Jesus Kristus, och vi var som en familj. En familj där man hade lättare för vissa än för andra, som alltid när människor samlas i grupp.

Men vi firade mässa varje måndagskväll, hade vårfest och höstfest, och vi tog hand om varandra när det behövdes. Det var en fantastisk tid och även om jag inte pratar regelbundet med dem jag lärde känna där så är de ändå mina vänner och som min familj, och skulle någon ringa och behöva hjälp är jag säker på att jag skulle göra vad jag kan utan att tveka. Precis som de skulle göra för mig. Mina syskon kring nådens bord.

Min relation med Jesus är blandad, det är svårt för mig att se på Jesus på ett enda sätt och ha en enda relation med något så stort som Jesus, som ändå är Guds son och samtidigt Gud genom Treenigheten. Jesus är både min bror som jag kan stå bredvid, och Jesus är min Herre som jag vill följa och lyda. Jag står både bredvid och jag står under. Det gör alla vi människor.

Att följa Jesus är inte lätt, så hur ska jag då lyckas? Jag är inte duk-

tig nog. Kraven Jesus ställer på oss människor, på hur vi ska leva våra liv och hur vår tro ska vara... Det är inte lätt. Hur ska jag lyckas?

Jag är inte ensam i dessa problem, men jag är inte heller ensam i att försöka klara mig. Jag är en del av en församling, en familj där vi får hjälpas åt att bära varandra i bön, samtal, och mera handgripligen också ibland. Mitt i allt detta finns också Jesus som gör vad han kan för att hjälpa mig.

Jesus blev korsfäst för alla oss människors skull, och genom detta offer öppnades vägen till Gud för alla människor. Jesus gjorde detta frivilligt, om än kanske lite motvilligt. Men vad gav det mig idag för möjligheter? Det gav mig möjligheten till att få känna mig accepterad och välkommen med mina egenheter och egenskaper. Det gav mig möjligheten att bli döpt och få vara en del av gemenskapen som finns i en församling.

Jag fick syskon i tron. Tillsammans är vi syskon i Kristus, och syskon av andra heliga. Vi är alla heliga, vi del av Kristi kyrka i världen. Paulus skriver i sina brev i Nya Testamentet till de heliga i (och så infogar vi staden där församlingen han skrev till fanns) och vi är så fortfarande idag.

Något så litet från ett gammalt hus i Uppsala som ett ändrat ord i en psalm till något så stort som en del av mitt sammanhang i världen av troende på en och samma Jesus. Det trodde jag aldrig när jag flyttade in där en novemberkväll för många år sedan. Jag fick syskon som ber för mig till Jesus, och jag fick syskon som jag ber för när jag ber min kvällsbön.

Därför ber jag er, mina syskon kring nådens bord, att när ni ber till Jesus att ni ber för mig, precis som jag ber för er.